

man har den gode vilje, men desværre, der er ikke ressourcer nok. Vi skal enten udskyde det til år 2000, eller vi skal udskyde det til endnu længere frem i tiden.

Jeg synes, det er meget kritisabelt, at mens man kan blive enige om at forære 4 mia. kr. til dansk erhvervsliv, som i forvejen tjener styrten med penge, til landmænd, til aktionærer, til nedsættelse af selskabsskatten, til at indføre nye skattefiduser, så kan man ikke finde de penge, der er nødvendige til sundhedsområdet. Det synes vi er kritisabelt.

Det blev sagt før, at nu var der lavet en aftale, og nu er det bare drilleri at sige det. Det er det ikke. Der foregår jo løbende en debat omkring efterlønsforslaget. Selvfølgelig kan man, hvis man vil, tage en debat op. Glemte vi noget, bør vi selvfølgelig tage det op, og jeg kan forstå, at forligspartierne ikke engang har vilje til at tage en drøftelse med hinanden om at ændre signal her og sørge for, at der allerede nu blev tilført nogle penge.

Men vi er altså positive over for det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Det er en kommentar til hr. Frank Aaen. Jeg synes, hr. Frank Aaen rejste en række udmærkede og særdeles relevante spørgsmål, som jeg lige præcis synes ville være egnede at få behandlet og belyst under en fornuftig udvalgsbehandling.

Der er ingen grund til på forhånd at træffe forhastede beslutninger om det her. Vi er enige i, at sigtet er rigtigt, men vi er også meget optaget af, at det bliver gjort på et ordentligt grundlag, at kræftstyregruppen, som består af særdeles dygtige folk, at deres overvejelser, som nu har fundet sted igennem lang tid, kommer med ind i beslutningsgrundlaget. Ellers mener jeg altså, vi kan komme i en situation, hvor vi kommer til at træffe nogle forhastede beslutninger.

Vi skal jo huske, at det afgørende element i dag er, at der ikke, hverken på kort eller mellem-lang sigt, kan stemples eksperter op af jorden til at foretage disse screeninger, til at foretage det forøgede antal forundersøgelser, som man må forvente vil komme som følge af den behandlingsgaranti, som Folketinget har pålagt regeringen at udstede, og som i øjeblikket er under udarbejdelse med henblik på fremsættelse af et lovforslag.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi tænker os grundigt om og laver det på en ordentlig måde frem for at lave noget forhastet; det tror jeg faktisk at alle i denne sal kan være enige om.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal selvfølgelig takke for ministerens positive tilsagn om at undersøge nogle af de spørgsmål, jeg rejste, men jeg vil godt sige, at jeg synes ikke, at det kan bruges som undskyldning for ikke hurtigt at tilføre området ressourcer og ikke hurtigt at få truffet en beslutning om, at selvfølgelig skal man have nem adgang til frivillige brystundersøgelser over hele landet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Sundhedsministeren siger, at vi skal tænke os grundigt om i denne sag og ikke forhaste os. Jeg tror ikke, der er nogen større risiko for, vi forhaster os her, for vi er nogle partier, der har tænkt os meget grundigt om igennem lang tid. Det, der er problemet, er nok især det, at sundhedsministre ikke sidder ret lang tid ad gangen, og dermed er det så nye ministre, der skal tænke forfra igen hver eneste gang. Det er jo det, der er sket inden for denne sag også.

Så har jeg to spørgsmål til sundhedsministeren. Det første spørgsmål drejer sig om Sundhedsstyrelsens kompetence inden for rådgivning, vejledning osv. Jeg har en opfattelse af, at der er ret mange ressourcer, ret mange personer, ret mange kompetente personer i Sundhedsstyrelsen, og de har allerede for halvandet år siden sagt, at de anbefaler, at der skal laves mammografiscreening af kvinder mellem 50 og 69 år.

Jamen er det sådan, at vi fremover skal til at sige: Sundhedsstyrelsen har så en vurdering, så skal vi have en styregruppe, her er så en kræftstyregruppe, som skal komme med en ny vurdering, og derefter skal man til at begynde at se, hvad man så mener? Altså hvor mange råd skal en minister have, før en minister kan træffe en beslutning? Hvis det var for at trække det ud, kunne jeg sige: O.k.

Så lige det sidste spørgsmål: Vil ministeren give mig ret i, at en frivillig model som skitseret her under debatten er mindre ressourcekrævende end den obligatoriske model, som ministeren ønsker, og at vi dermed kan bruge den hurtigere?